

SMARAGDOVÁ DESKA VII:

Sedm Pánů

Poslouchej, ó člověče, a naslouchej mému hlasu. Otevři svůj prostor mysli a pij z mé moudrosti. Temná je cesta *Života*, kterou cestuješ. Mnoho je jam, které ti leží v cestě. Vždy se snaž dosáhnout větší moudrost. Dospěj k tomu a bude to světlem na tvé Cestě.

Otevři svou *Duši*, ó člověče, *Vesmíru*, a nechej ho vtéct jako jednotu s tvou *Duší*. *Světlo* je věčné a temnota je prchavá. Vždy hledej, ó člověče, *Světlo*. Věz, že vždy, když *Světlo* zaplní tvé bytí, temnota se pro tebe co nevidět ztratí.

Otevři svou duši *Bratřím Jasu*. Nech je vstoupit a naplnit tě *Světlem*. Pozvedni své oči k *Světlu Kosmu*. Vždy drž svou tvář směrem k cíli. Jen získáním světla vši moudrosti, si ty v jednotě s *Nekonečným* cílem. Vždy hledej věčnou *Jednotu*. Vždy hledej *Světlo* cíle.

Světlo je nekonečné a *Světlo* je konečné, odděleno jen temnotou v člověku. Snaž se roztrhnout *Závoj Temnoty*. Přinášeš nepřestajně *Světlo* do *Jednoty*.

Poslouchej, ó člověče, naslouchej mému *Hlasu*, zpívajícímu píseň *Světla* a *Života*. Ve všech vesmírech, *Světlo* převládá, zahrnuje *VŠECHNO* s jeho transparenty plamene. Hledej nekonečně dlouho v *Závoji Temnoty*, někde určitě najdeš *Světlo*. Ukryto a ponořeno, ztracené lidskému poznání, hluboko v ohraničeném existuje *Nekonečno*. Ztracené, ale jestvující, přetéká všemi věcmi, žije, ve *VŠEM* je *Nekonečný Rozum*. V celém vesmíru je jen *Jedna* moudrost. I když zdánlivě rozdělena, je *Jedna* v *Jednom*. Vše, co existuje, přichází ze *Světla*, a *Světlo* přichází ze *VŠEHO*.

Vše vytvořené jest založeno na *Pořádku*. *Zákon* vládne vesmírům, kde *Nekonečno* přebývá. Vpřed, z rovnováhy, přišli *Ohromné Cykly*, pohybující se v harmonii ke konci *Nekonečna*.

Věz, ó člověče, že daleko v časoprostoru, *Nekonečno* samé se stane součástí změny. Poslouchej a naslouchej *Hlasu Moudrosti*. Věz, že *VŠE* je *VŠÍM* věčně. Věz, že časem můžeš následovat moudrost a najít ještě více světla na cestě. Ano, zjistíš, že vždy ustupující, tvůj cíl ti bude unikat den za dnem.

V dávné, pradávné době, v *Síních Amenti*, Já, *Thoth*, stál jsem před *Pány* cyklů. Mocní *Oni* ve svém aspektu síly; mocní, *Oni* v nezahalené moudrosti.

Veden *Přebývajícím*, viděl jsem je první. Ale pak osvobozen jsem byl od jejich přítomnosti, mohl jsem se svobodně zúčastnit jejich tajné schůzky podle vlastní vůle. Často jsem cestoval dolů temnou cestou do *Síně*, kde *Světlo* provždy září.

Učil jsem se od *Mistrů* cyklů, přinesl moudrost z cyklů nad námi, přinesl vědomost z *Nekonečnosti Všeho*. Na mnoho otázek jsem se ptal *Pánů* cyklů. Velká byla moudrost, kterou mi dali. Teď tobě dávám moudrost, vytaženou z plamene *Nekonečného* ohně.

Hluboko v *Temných Síních* sedí *Sedm*, jednotky vědomí z cyklů nahoře. *Oni* se projevují v tomto cyklu jako průvodci lidí k poznání *Všeho*. *Sedm* je jich, mocní v síle, hovoří těmito slovy přes mně k lidem. Znovu a znovu stál jsem před nimi, poslouchajíc slova, které přicházeli bez zvuku.

Jednou promluvili ke mně: „*Ó člověče, chtěl by si získat moudrost? Hledej ji v srdci plamene. Chtěl by si získat poznání síly? Hledej ho v srdci plamene. Chtěl by si být v jednotě se srdcem plamene? Pak hledej vevnitř svůj vlastní skrytý plamen.*“

Mnohokrát hovořili *Oni* ke mně, učili mě moudrosti, ne ze světa, ukazovali mi vždy nové cesty k jasům, učili mě moudrosti přinesené shora. Dávajíc poznání fungování, učili *Zákon*, pořádek *VŠEHO*.

Promluvili ke mně znovu, *Sedm*, pravili: „*Zdaleka zponad času My přicházíme, ó člověče. Cestovali jsme My zpoza Časoprostoru, vždy, ano, z místa konce Nekonečna. Když jsi ty a všichni z tvých bratrů byli bez tvaru, formování My jsme byli dále z pořádku VŠEHO. Nejsme jako lidí, i když kdysi jsme My též jako lidí byli. Ven z Ohromné Prázdnoty jsme byli formování v pořádku a Zákoně. Věz, že to, co je formováno, ve skutečnosti je bez formy, má formu jen pro tvé oči.*“

A znovu promluvili ke mně *Sedm*, pravili: „*Dítě Světla, ó Thoth, jsi Ty, svobodně cestuj jasnou cestou nahoru, dokud nakonec Všichni se nestanou Jednotou.*“

Dále byli jsme formováni podle našeho pořádku: Tři, Čtyři, Pět a Šest, Sedm, Osm – Devět. Věz, že toto jsou čísla cyklů, kterými jsme sestoupili k lidem. Každé má tady úkol, který má splnit; každé má tady sílu, kterou má ovládat. Ale i tak jsme My v Jednotě s Duší našeho cyklu. Teď též hledáme cíl. Daleko nad lidskou představivostí, Nekonečno se rozšiřuje do ohromnějšího, než je Všechno. Tam, v čase, co ještě teď není časem, VŠICHNI se staneme JEDNOTOU ohromnější než je VŠECHNO. Čas a prostor se pohybují v kruzích. Poznej jejich zákon, a ty, též budeš svobodný. Vždy se budeš

svobodně pohybovat přes cykly – projdeš přes strážce, kteří přebývají při dveřích.“

Pak ke mně promluvil *ON z Devíti*: „*Aeony a aeony, jsem já existoval, nepoznal Život, a nezakusil smrt. Protože věz, ó člověče, že daleko v budoucnosti, život a smrt bude v jednotě se Vším. Každá tak perfektně vyvažující druhou, jak je to jen možné, že žádná neexistuje v Jednotě Všeho. V člověku tohoto cyklu, životní síla je nezrocena, ale život v jeho vývinu stává se jedním se Vším. Zde já projevují se v tvém cyklu, ale i tak teď jsem tam v tvé budoucnosti. Teď ale pro mě čas neexistuje, protože v mém světě čas neexistuje, protože bez formy jsme My. Život nemáme, ale navzdory tomu máme existenci, plnější a větší a svobodnější než ty.*

Člověk je plamen připoután k hoře, ale My v našem cyklu, vždy budeme svobodní. Věz, ó člověče, že jestli postoupíš do cyklů, které se prodlužují nahore, život sám odejde do temnoty a jen esence Duše zůstane.“

Poté ke mně promluvil *Pán Osmičky*: „*Vše, co víš, je jen část z malého. Doteď jste se nedotýkali Velkého. Daleko v prostoru, kde nejvyšší Světlo vládne, přišel jsem do Světla. Formovaný jsem byl též, ale ne jako vy.*

Tělo ze Světla byla má beztvará vyformovaná podoba. Neznám Život a neznám Smrt, navzdory tomu jsem mistrem všeho, co existuje. Snaž se najít cestu přes bariery. Cestuj cestou, která vede ke Světlu.“

Promluvila ke mně opět *Devítka*: „*Snaž se najít cestu k věčnosti. Není to nemožné, vyrůst k nadvědomí. Protože když Dva se stanou Jedním a Jedno se stane Vším, věz, že bariery se zvedli a ty jsi osvobozen od cesty. Ty máš vyrůst z formy do beztvarosti. Osvobozen můžeš být od cesty.“*

Takto, celé věky jsem poslouchal, učil se cestě ke *Všemu*. Teď pozdvihl jsem své myšlenky ke *Všem Věcem*. Učte se a poslouvejte, když volá.

„*Ó Světlo, všepronikající, Jedno se Vším a Vše s Jedním, proud ke mně kanálem. Vstup tak, aby sem mohl být svobodný. Sjednot mě se Všemi Dušemi, zářic z temnoty noci. Nech mě být osvobozeným od všech časoprostorů, volným od Závoje tmy. Já, dítě Světla, přikazuji: Buď osvobozen od temnoty.“*

Beztvarý jsem já pro *Světlo Duše*, beztvarý, navzdory tomu zářící *Světlem*. Víím, pouta temnoty musí se rozbít a padnout před světlem.

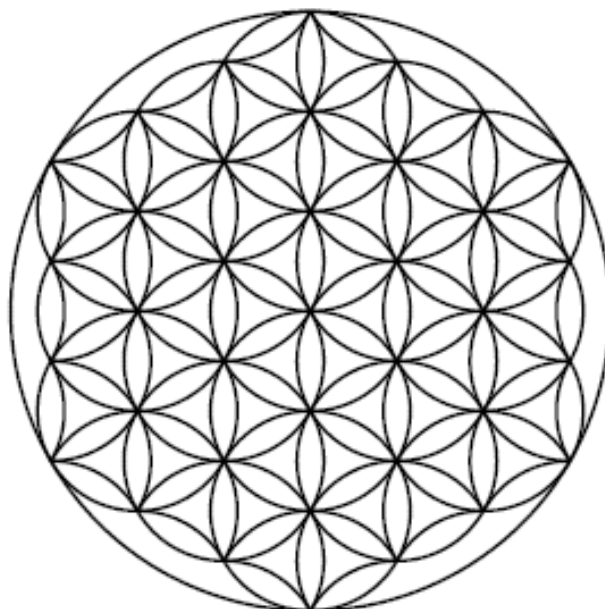
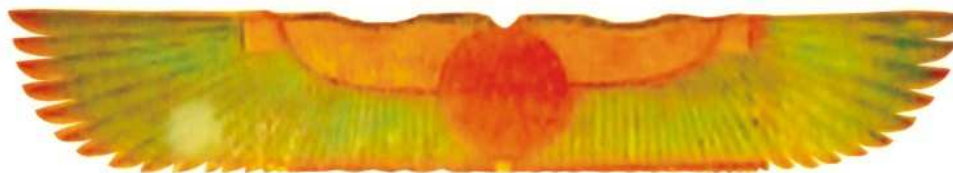
Teď dávám tuto moudrost. Svobodný můžeš být, ó člověče, žít ve světle a v jasu. Neodvracej svou tvář od *Světla*. Tvá duše přebývá v říších jasu. Jsi dítě *Světla*.

Obrať své myšlenky dovnitř, ne navenek. Najdi ty *Světlo Duše* vevnitř. Věz, že jsi *Mistr*. Všechno ostatní je přineseno zevnitř. Vyrusteš do říš jasu. Udržuj své myšlenky na Světlo. Věz, že jsi v jednotě s *Vesmírem*, plamen a *Dítě Světla*.

Teď dávám ti varování: Nedovol své myšlence odvrátit se pryč. Věz, že jas přetéká tvým tělem opravdu. Neobracej se k *Tmavému Jasu*, který pochází od *Bratrů Temnoty*.

Ale drž své oči vždy zdviženy, svou duši sladěnou se *Světlem*.

Vezmi tuto moudrost a opatruj ji. Poslouchej můj *Hlas* a poslechni ho. Následuj cestu k jasnu, a budeš v *Jednotě* s cestou.

Smaragdové desky Thotha Atlanšana, překlad a interpretace: Doreal, DOSLOVNÍ PŘEKLAD
A INTERPRETACE JEDNOHO Z NEJSTAROBYLEJŠÍCH A NEJTAJNĚJŠÍCH VELKOLEPÝCH DĚL STARODÁVNÉ MOUDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet7.html> © 2008 www.cez-okno.eu Překlad ze slovenštiny: Ptaň Korektury: PH